

Joachim Schnobel

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Schnobelius,
I.U.D. & Professor Ad Exequias, Quas ... luveni Joachimu Lubberto, L.L. Studioso
Moestissima Mater Hodie ... parabit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos
... invitat**

Rostochii: Kilus, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770851266>

Druck Freier Zugang

Schnobel, J.
in
J. Lubbert.

Rostock, 1649.

65

PROGRAMMA

26

^{Quo}
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMUS SCHNOBELIUS,

J. U. D. & Professor

Ad Exequias,

Quas

ORNATISSIMO JUVENI

JOACHIMO

LUBBERTO, L. L.

STUDIOSO,

Mœstissima Mater

Hodie in templo Mariano parabit,

Omnes omnium ordinum Cives

Academicos perhumaniter

invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILL, Acad. Typ. Anno 1649.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS SCHNOBELIUS,
J. U. D. & Professor.

Omini calamitatibus variis
& morbis malisq; innumeris exposito
in ævi hujus decursu nihil plus adfert
commodi & solatij, quàm ut subinde
secum meliorem animæ suæ post ejus
à corpore decessum conditionem & statum, alte-
riusq; vitæ beatitudinem ac felicitatem, & ejus rei
potiundæ spem certam & indubitatam concipiat
& secum circumferat. Etsi enim inter Gentiles et-
iam sapientissimi dubias admodum de animæ hac
conditione & piorum æternâ gloria ac felicitate
habuerint sententias, nobis tamen, qui sacrarum
litterarum doctrina eruditi & velut ab ipso DEO
edocti sumus, Animæ beatissima immortalitas &
corporis ad vitam cælestem futura Resurrectio to-
tius religionis & fidei basis est immota, solida & in-
conculsa. Inanis siquidem foret labor omnis &
contentio nostra, quam in hac vita subimus ac suf-
ferimus, irritus omnis esset conatus; omnis vitæ no-
stræ

stræ ratio evanida, cultus Dei, religio, & exercitia
pietatis frustranea & nullius momenti, si tanto
tamq; salutarî bono frustrari nos, atq; ab alterius vi-
tæ expectatione decidere contingat. Fuerunt sanè,
& fortassis adhuc dantur, qui quidem de animæ im-
mortalitate sententiæ assensum suum præbuerunt;
corpus verò in eandem sortem recipi, pariq; felici-
tate potiturum & ad eam resuscitatum iri ac revictu-
rum prorsus abnuerunt. Sed nobis nec de Resurre-
ctionis hujus certitudine vel hilum licet dubitare,
qui iuravimus in verba C H R I S T I dicentis:
*Amen, Amen, dico vobis, qui sermonem meum audit, &
credit ei, qui misit me, habet vitam aternam, & in con-
demnationem non veniet: Sed transivit à morte in vi-
tam. Amen amen dico vobis, adventat tempus, &
nunc est, cum mortui audient vocem filii Dei: & qui au-
dierint, vivent. Sicut enim pater habet vitam in seipso, sic
dedit & filio habere vitam in seipso, & potestatem ei de-
dit etiam iudicium exercendi, eò quod filius hominis est.
Ne hoc miramini: nam veniet hora, quâ omnes, qui in
monumentis sunt, audient vocem ejus, & prodibunt, qui
bona fecerint, in resurrectionem vitæ; qui verò mala
egerint, in resurrectionem condemnationis. Et alibi:
Hæc est voluntas ejus qui misit me, ut quisquis conspicit
filium, & credit in eum, habeat vitam aternam & susci-
tem ipsum ego ultimo illo die. Quod si ex naturæ qua-
dam ratione sit colligendum, quis non videt, cum*

anima & corpus indivulsè inter se connexa hominem constituent, necesse esse, ut totus homo, hoc est non anima solum immortalitate suâ fruatur, sed & corpus per resurrectionis mysterium ejusdem muneri ac felicitatis fiat particeps? Et, si Caput nostrum Christus resurrexit, quomodo nos membra ejus in pulvere terræ poterimus relinqui? si ille per passionem, crucem & mortem suam totus in gloriam suam ingressus est, quomodo nos, qui fide cum ipso unimur, non cœlestem stationem ab ipso nobis paratam consequeremur? Ita enim ipse, *Ego*, inquit, *Vivo, & vos vivetis: & alibi: Volo, pater, ut ubi ego sum, sint & illi mecum, quos mihi dedisti, & videant gloriam meam, quam mihi dedisti.*

Hæc firmiter credens ad beatam illam visionem nunc quidem meliore sui parte, quâ vixit, translatus est Juvenis eximiæ spei & expectationis JOACHIMUS LUBBERTUS legum civilium cultor, industrius, Natus is est Rostochij à piis & honestissimis parentibus Anno 1623. Kalendis Octobris Patre scilicet M. JOACHIMO LUBBERTO viro Humanissimo & Doctissimo Scholæ Rostochiensis quondam Collega fidelissimo, ac de pube Scholasticâ benè merito: Matre verò fœmina optimâ & verè piâ *Engeln von der Lûhe*, quæ adhuc Dei beneficio est in vivis. Hi parentes filium hunc DEI mune-

munere sibi donatum eidem omnium primò per
lavacrum regenerationis consecrari curarunt, &
eùm ingenuæ indolis non obscura in ipso appa-
rent indicia, studiis artium liberalium ab ineunte
ætate additum voluerunt. Fingere tenerum ipsius
ingenium & artibus illis, quibus ad humanitatem
ætas illa erudiri solet, instruere potuisset Parens
ipse, nisi fata, ipso nondum trimulo, eundem ad
plures ire jussissent. Quemadmodum verò divi-
na benignitas opis suæ indigos destituere nullate-
nus solet; ita & matri viduæ tum temporis mœstis-
simæ & huic infanti ejusq; fratri de alio terreno
adjutore prospicere voluit. Matrem enim fatis
annuentibus ad secunda vota transiturus Dn. JO-
HANNES HALLERVORDIUS Bibliopo-
la inclytus & Civis hujus urbis primarius in thala-
mum recepit, & uti illam maritali, ita liberos ejus
priori matrimonio precreatos, æquè ac suos, verè
paterno affectu est complexus, ut Vitricus nomine
quidem audierit, re ipsa verò, amore, fide, con-
siliis & curâ Parentem verum sese illis ubiq; præ-
buerit. Nihil enim in se passus est desiderari, quod
ad liberalem & honestam emortui nostri Educa-
tionem & informationem pertinere videbatur.
in eamq; curam tantò impensius incubuit, quan-
tò solertiam ingenij & memoriæ bonitatem in-

dies clariùs in eo animadvertit. Cumq; jam domi linguarum, Græcæ, puta & Latinæ & Artium humaniorum, nec non disciplinarum philosophicarum, Practicarum præsertim, studiis probè excultus esset, ac Jurisprudentiæ ductu naturæ & consilio suorum operam daturus Institutiones Justinianeas aliquatenus degustasset, ad uberiores profectum consequendum Anno 1644. in Academiam Borussorum Regiomontanam concessit. Quò cum venisset, eam studij Historici, Politici & Juridici in patriâ beneceptam continuare, & eruditioni solidæ consequendæ operam assiduam navare perrexit. Elapso verò sesqui anno, quem ibidem (veteris illius DIC CUR HIC? probè & assiduè memor) studiis suis excolendis diligenter impenderat, cum Anno 1645. prædictus Vitricus diem suum obiisset, Matris denuò in viduitatem conjectæ ac Germani fratris voluntate, in patriam est revocatus. Redux factus Matri mœstissimæ & variis curis obsitæ, ubi ubi opus fuit, industriâ & ope suâ allevamento fuit, ejusq; negotia tum hîc, tum per literas in locis aliis, Francofurti præsertim ad Mœnum, & Lipsiæ sedulò curavit, & quâ fieri potuit ratione, expedita dedit. Dum Pietati huic tam laudabiliter in Matris solatium vacaret, in exodio anni præcedentis & ante

te trimestre quidem spatiū morbus quidam hereditarius, quem Scorbutum vocant, cum valdè infestare cœpit & lecto penitus affixit: ex hoc incidit in *Hydropem gravibus* (verba sunt Medici) *accidentibus, cum viscera non essent salva, stipatum*. Hinc quamvis convenientia remedia malo isti sanando sedulò fuerint adhibita; tantas tamen indies sumpsit vires, ut natura gravissimorum dolorum magnitudine fatigata demum manus quasi dare coacta fuerit. Quod animadvertens LUBBERTUS noster, ad beatam emigrationem animam composuit, & postquam non multis antè diebus pabulo cœlesti Corporis & sanguinis Christi se munivisset, & dolores gravissimos æquo pioq; animo patienter sustinuisset, die XIX. hujus mensis post tertiam pomeridianam precibus intentus eandem placidè exhalavit ac Creatori suo, à quo acceperat, reddidit, cum annos XXV. menses 5. dies 19. vivendo explevisset. Casus hic novus quàm graviter maternum pectus denuò sauciarit, non difficulter à quovis, qui nihil humani à se alienum putat, æstimari potest. Illius igitur luctum ut leniat, qui potest, rectè facit. Faciemus id & nos, si corporis defuncti filii exuvias tumulo hodie inferendas frequenti præsentiâ comitabimur.

& dedu-

& deducemus. Quam gratiā ut & illi, & defuncto juveni gratificentur quotquot jurisdictionem agnoscunt Academicam, amicè rogo & hortor. Vos insuper, Juvenes studiosis illius commilitones, fideliter in hoc exemplum fragilitatis vitæ vestræ in-
tuemini, mortem à tergo vobis insidiantem (quam vitiis suis nonnullos præproperè sibi accelerare dolendum) sanctè meditamini, ac proinde piè, sobriè castè ac continenter vivere memen-

tote. Rostochij XXIV. Martii

Anno M. DC. XLIX.

Conventus fiet in templo Jacobæo
horâ primâ.

te trimestre quidem spatiū morbu-
tarius, quem Scorbutum vocant, e-
re cœpit & lecto penitus affixit: ex
dropem gravibus (verba sunt Medic
viscera non essent salva, stipatum. Hi
venientia remedia malo isti sanan-
adhibita; tantas tamen indies su-
natura gravissimorum dolorum
gata demum manus quasi dar-
Quod animadvertens LUBBE
ad beatam emigrationem animi
& postquam non multis antè di-
lesti Corporis & sanguinis Chris-
& dolores gravissimos æquo pie-
ter sustinuisse, die XIX. hujus
tiam pomeridianam precibus in-
placidè exhalavit ac Creatori suc-
rat, reddidit, cū annos XX
19. vivendo explevisset. Casus h-
graviter maternum pectus denu-
difficulter à quovis, qui nihil hu-
putat, æstimari potest. Illius ig-
niat, qui potest, rectè facit.
nos, si corporis defuncti filii ex
die inferendas frequenti præsent-

heredi-
in festa-
it in Fly-
bus, cum
is con-
fuerint
es, ut
ne fati-
tuerit.
noster
osuit,
alo cœ-
ivisset
patien-
ost ter-
ndem
accepe-
5. dies
quàm
t, non
lienum
m ut le-
is id &
ulo ho-
bimur
& dedu-

